

Muhammeds biografi - Del 8 av 12

Slaget vid Badr

Beskrivning: Ett av de mest avgörande slagen i mänsklighetens historia förändrade den politiska balansen på Arabiska halvön.

Slaget vid Badr

Under en expedition hade Quraishs karavane på väg till Syrien undkommit muslimerna. Muslimerna väntade på dess återkomst. Några av muslimernas spejare såg karavanen, ledd av Abu Sufyan själv, passera förbi dem och underrättade skyndsamt Profeten om den och dess storlek. Om denna karavane avbröts skulle det ha en ekonomisk inverkan av stor betydelse, en som skulle skaka hela meckanarnas samhälle. De muslimska spejarna rapporterade att karavanen skulle stanna vid brunnarna i Badr, och muslimerna förberedde sig nu för att avskära den.

Nyheter om dessa förberedelser nådde Abu Sufyan på sin sydliga resa, och han skickade ett brådskande budskap till Mekka om att en armé borde skickas ut för att ta itu med muslimerna. Medvetna om de katastrofala konsekvenserna om karavanen avskars samlade de omedelbart så mycket styrka som möjligt och begav sig för att möta muslimerna. På väg till Badr fick armén nyheten att Abu Sufyan hade lyckats undkomma muslimerna genom att driva karavanen till en alternativ rutt längs havsstranden. Den

mekanska armén, som uppgick till ungefär tusen man, fortsatte till Badr för att ge muslimerna en läxa och avskräcka dem från att attackera några karavaner i framtiden.

När muslimerna fick kännedom om den mekanska arméns framryckande insåg de att ett djärvt steg måste tas i frågan. Om muslimerna inte mötte dem vid Badr skulle meckanerna fortsätta att underminera islams sak med all sin förmåga och möjligen till och med gå vidare till Medina och vanhelga liv, egendom och rikedomar där. Profeten, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, höll ett rådgivande möte för att fastställa handlingsvägen. Profeten ville inte leda muslimerna, särskilt Hjälparna som utgjorde den stora majoriteten av armén och inte ens var bundna av Aqabas löfte att strida utanför sina territorier, in i något de inte hade samtyckt till.

En man från Hjälparna, Sa'd ibn Mu'aadh, stod upp och bekräftade på nytt deras hängivenhet till Profeten och islams sak. Bland hans ord var följande:

”O Guds Profet! Vi tror på dig och vi vittnar om vad du har försäkrat oss, och vi förklarar i otvetydiga ordalag att det du har fört med dig är Sanningen. Vi ger dig vår fasta trohetsed och löfte om uppostring. Vi lyder dig mest villigt i vad du än befäller oss, och vid Gud som har sänt dig med Sanningen, om du bad oss kasta oss i havet skulle vi göra det utan tvekan, och inte en man av oss skulle stanna kvar. Vi motsätter oss inte tanken på att möta fienden. Vi är erfarna i krig och vi är pålitliga i strid. Vi hoppas att Gud genom våra händer visar dig de tapperhetsdåd som kommer att glädja dina ögon. Led oss till slagfältet i Guds namn.”

Efter denna yttersta uppvisning av stöd och kärlek till Profeten och islam av både Emigranterna och Hjälparna begav sig muslimerna, drygt 300 till antalet, på bästa möjliga sätt till Badr. De hade bara sjuttio kameler och tre hästar mellan sig, så männen red i tur och ordning. De gick framåt mot vad som i historien är känt som al-Yawm al-Furqan, Urskiljandets Dag — urskiljandet mellan ljus och mörker, gott och ont, rätt och fel.

Dagen före slaget tillbringade Profeten hela natten i bön och åkallan. Slaget utkämpades den 17 Ramadan under det andra året efter Hijra; 624 e.Kr. Det var sed bland araberna att börja slag med individuella dueller. Muslimerna fick övertaget i duellerna och några av Quraishs notabiliteter hade dödats. Uppretade störtade sig Quraish över muslimerna för att utrota dem en gång för alla. Muslimerna höll en strategisk defensiv position, vilket i sin tur orsakade stora förluster för meckanerna. Profeten

vädjade till sin Herre av alla sina krafter vid denna tid och sträckte sina händer så högt att hans mantel föll av hans axlar. Vid den tidpunkten mottog han en uppenbarelse som lovade Guds hjälp:

"...Jag skall hjälpa er med tusen änglar, den ena efter den andra i succession." (Koranen 8:9)

När Profeten hörde de goda nyheterna beordrade han muslimerna att gå till offensiv. Quraishs stora armé överväldigades av muslimernas iver, tapperhet och tro, och efter att ha lidit stora förluster kunde de inte göra annat än fly. Muslimerna lämnades ensamma på fältet med några dödsdömda meckanar, bland dem islams ärkefiende, Abu Jahl. Quraish besegrades och Abu Jahl dödades. Guds löfte gick i uppfyllelse:

"Deras mångfald skall besegras och de skall vända ryggen (i flykt)."
(Koranen 54:45)

I detta, ett av de mest avgörande slagen i mänsklighetens historia, uppgick de totala förlusterna till mellan endast sjuttio och åttio.

Mekka skakades av chocken, där Abu Sufyan lämnades som den dominerande gestalten i staden, och han visste bättre än någon annan att saken inte kunde tillåtas stanna där. Framgång föder framgång, och beduinstammarna, aldrig sena att bedöma maktbalansen, var i allt högre grad benägna att alliera sig med muslimerna, och islam vann många nya konvertiter i Medina.

[Muhammads Biografi \(del 1 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 2 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 3 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 4 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 5 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 6 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 7 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 8 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 9 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 10 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 11 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 12 av 12\)](#)